

РЕШЕНИЕ

№ 1425

гр. София, 06.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 18.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9028** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 179 и следващи от АПК.

Делото е образувано по жалба на сдружение „Велоеволюция“, ЕИН 12307/2007г. по фирмено дело на СГС с адрес за кореспонденция в [населено място], подадена чрез председателя на УС на сдружението И. Д.. Предмет на настоящото производство е т.2 от Решение на Столичен общински съвет № 604/26.07.2018г. за изграждане на велоалеи по [улица]в участъка от площад „Руски паметник“ до [улица]и по [улица]в участъка от [улица]до [улица].

Изготвено е обявлението за направеното оспорване, обнародвано в ДВ, бр. 82/05.10.2018г. и е на предвиденото за това място в сградата на АССГ, както в Интернет страницата на ВАС.

В хода на производството, като жалбоподател по делото е встъпила Р. М. П., конституирана в о.с.з на 18.02.2019г.

С жалбата се иска отмяна на оспорения акт, при следните съображения: Счита, че предвидената с решението за изграждане велоалея в цялото ѝ протежение с нестандартни параметри може да има неблагоприятни последици за живота и здравето на ползвателите – велосипедисти, произтичащо от правото и задължението им да ползват изгладени и налични специални ленти за движение на ползвания от тях вид ППС, съгласно чл. 15, ал. 4 от Закона за движение по пътищата.

На 26.07.2018г. СОС приема Решение № 604, след внесен доклад и процедиране на предложението за решение в Ресорна комисия за транспорт и туризъм на СОС. Решението се основава на §8 от ПЗР на Наредба № РД-02-20 на МРРБ за планиране и

проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии /ППКТСУТ/, цитирана погрешно в Решението като Наредба № 2. Представител на жалбоподателя е присъствал на заседанието на ресорната комисия и е проследил процеса на взимане на решения на СОС. Намира, че решението в частта си по т.2 противоречи на условията, изброени в §8 от ПЗР на Наредбата, както следва:

1. За вземане на решение по т.2 от Решение на СОС № 604/26.07.2018г. за изграждане на стеснена алея по [улица]в участъка от [улица]до [улица]няма обосновани мотиви за съобразяване със заварени специфични дадености;

2. Същото не се основава на доказани технически параметри за безопасност на велосипедистите , водачите на МПС и пешеходците;

3. Решението в тази част не е съгласувано с органи по безопасност на движението;

4. Същото не се основава на влязъл в сила ПУП.

Същото влизало и в противоречие с други разпоредби на Наредба № РД-02-20/20.12.2017г. на МРРБ, вкл. такива, отнасящи се до технически параметри за безопасност на други участници в движението освен велосипедистите – водачи на МПС и пешеходци.

Моли за отмяна на оспореното решение в тази му част.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят Сдружение „Велоеволюция“ се представлява от Председателя на УС на сдружението И. Д. и Р. П. – член на управителния съвет. Р. П., в качеството си на жалбоподател, се явява лично. Представят писмени бележки.Поддържат жалбите си и молят оспорената част на решението да бъде отменена. Претендират направените по делото разноски.

Ответникът Столичен общински съвет не изпраща представител и не ангажира становище по спора в хода на о.с.з.

По делото се установява следното: Изготвен е доклад №СОА18-8К66-5379/20.07.2018г. от Е. К. – Заместник Кмет на Столична община относно „Изграждане на велоалеи по [улица]в участъка от пл. „Руски паметник“ до бул. 4Христо Б.“ и по [улица]в участъка от [улица]до [улица]в изпълнение на Решение № 5 по Протокол №27 от 26.01.2017г. на Столичен общински съвет.

Посочено е, че във връзка с развитието на велосипедния транспорт в [населено място] и изпълнението на Програма на СОС „Програма за развитието на велосипедния транспорт на територията на Столична община“, одобрена с Решение № 5 по протокол № 27 от 26.01.2017г. на СОС са изготвени проекти за велоалеи по описаните маршрути.

Предмет на оспорване в настоящото производство е проектът за велоалея по [улица]в участъка между [улица]и [улица]. За този участък в доклада се сочи: Изглаждането на велоалея в процесния участък ще даде възможност за обособяване на връзка между съществуващата велоалея по [улица]и тази по бул. 4Прага“. В комбинация с изграждането на велоалеите по [улица]и [улица]ще се постигне обособяването на цялостна велосипедна мрежа в южната част на централната част на града , както и връзките ѝ с останалата съществуваща велосипедна инфраструктура в района – [улица], [улица]и [улица].

Поради наличието на множество болнични заведения в района, както и изцяло жилищен квартал, затворен в карето между [улица], [улица], [улица]и [улица]е необходимо запазването на съществуващия брой ленти за движение на ППС, както и паркирането по протежението на [улица], с цел по-добро обслужване на болничните

заведения и жилищния квартал.

Съобразно това и предвид значението на изграждането на велосипедна алея по [улица], е предложено решение за обособяване на еднопосочни велоалеи в широчината на наличните тротоари на булеварда, като по този начин се запазва изцяло профила на пътното платно, броя ленти за движение и паркирането. При проучването е установено, че на места габаритът на тротоара е стеснен, поради наличието на дървета и някои елементи на транспортната инфраструктура. Това налагало намаляване на широчината на велоалеите от 1.50 метра до 1.30 метра в някои участъци на трасето, което се явява отклонение от изискванията на Наредба 2 за проектиране на комуникационно-транспортните системи на урбанизираните територии. Отклонения се допускат при наличие на заварени специфични дадености, каквито е прието, че са налице по отношение на трасето на [улица].

Докладът е внесен и разгледан на Комисия по транспорт и туризъм в СОС, като е подкрепен с 8 гласа „за“ и 1 „въздържал се“, без гласове „против“.

С оглед това, на заседание на СОС, проведено на 26.07.2018г. е прието Решение № 604 от същата дата, с т.2, обективизирано в протокол №58, с което е прието да бъде изградена велоалея в процесния участък, която е еднопосочна и е с широчина 1.30 метра.

Депозирано е становище на ответника от 11.02.2018г., с което съдът е уведомен, че към тази дата, респ. към датата на проведеното съдебно заседание, в което е даден ход по същество на делото, няма последващо или изменящо Решение на СОС по отношение на процесното.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът приема:

Решението е прието от компетентният колективен орган и в рамките на предоставената му материална компетентност, поради което е валиден административен акт.

Същото е в предвидената от закона форма, като съдържа формално мотиви и диспозитив.

Решението е прието при съответстващ кворум.

Съдът приема обаче, че при приемане на същото, не са изяснени всички относими факти и обстоятелства относно разпореденото проектиране на велоалея, липса на реални мотиви, както и че е налице нарушение на материалния закон.

С процесното решение е прието, на основание чл. 21, ал.1, т. 6 и т. 8 от ЗМСМА и §8 от Наредба №2 за планиране и проектиране на комуникационно – транспортните системи на урбанизираните територии да бъде изградена велоалея в участъка [улица]– [улица]по протежение на [улица]в габарита на тротоарите с широчина 1.30 метра.

На първо място, с Наредба № РД-02-20/2017г. е отменена цитираната от органа наредба, на основание която се сочи, че е приет актът.

На следващо място, няма спор, че е налице изискване за широчина на проектираната велоалея минимум 1.50 метра (чл.63 от Наредбата), т.е. е приложено изключение. Такова изключение е допустимо, съгласно §8 от ПЗР на действащата Наредба – с оглед съобразяване със заварени специфични дадености с мотивирано решение на общинския съвет и при доказани технически параметри на безопасност, съгласувани с органите по безопасността на движението, и при съобразяване с предвижданията на подробните устройствени планове и схемите към тях.

От приложения по делото доклад на заместник кмет К. се установява, че като такива

специфични заварени дадености са възприети, както следва: наличие на множество лечебни заведения по [улица], наличие на жилищен квартал, необходимост от запазване на съществуващия брой ленти за движение на ППС, паркиране по [улица]. Съдът намира, че така изброените обстоятелства не могат да бъдат възприети като специфични заварени дадености по смисъла на Наредбата.

Наличието на болнични заведения, предпоставило този избор, е свързано с възможността за достъп по същите. Достъпът до лечебните заведения обаче се реализира посредством подход от булеварда към самостоятелните входи на същите, където се реализира и паркирането на ППС, които имат за цел достъп до болниците. Извън това, паркирането на булевард, представляващ част от първостепенната улична мрежа клас III А по смисъла на Наредбата е забранено. Съгласно чл. 41, чл. 42 и чл. 43 от Наредбата паркирането на МПС следва да е извън първостепенната улична мрежа, част от която е [улица], съгласно ОУП на С. и ПУП за района – ИПРЗ „м. бул. „България, кв. 387- Медицински комплекс – Медицински университет С., Т.“. Следователно, паркирането на ППС с цел достъп до медицинските заведения е забранено, както и такъв е осигурен по друг начин, с оглед което последното не може да съставлява законосъобразен мотив за приложение на изключението на Наредбата.

Липсват конкретни мотиви относно необходимостта от запазване на броя ленти на движение за ППС по булеварда, но съдът приема, че последното може да бъде реализирано в рамките на предвидената ширина на пътното платно от 18 метра чрез варианти за изграждане на велоалеи в тяхното трасе, съобразно условията на Наредбата, каквито не са разглеждани в преписката.

Наличието на жилищен квартал напълно не отговаря на понятието заварено специфично изискване, още повече с приетия вариант на решение се отнема част от пешеходния тротоар. Липсват данни още относно широчината на тротоара, за да може да се прецени съответствието на решението с изискването на чл. 40, ал. 2 от Наредбата, съгласно което се допуска изграждане на комбинирано велосипедно движение по тротоар, само ако широчината му е не по-малко от 4 метра. По делото липсват данни в тази насока, а напротив – предложението за стеснена велоалея е свързано с наличие на стеснени участъци по тротоара.

От изложеното съдът извежда, че възприетите от органа заварени специфични условия за приемане на изключението за стеснена велоалея, изградена върху тротоар, не се доказват, както и не се установява императивното изискване на чл. 40, ал.2 от Наредбата. Последното води и до неизпълнение на изискването за приложение на изключението за доказани технически параметри за безопасност на движението, както за пешеходците, така и за велосипедистите.

По делото, въпреки указаната доказателствена тежест на ответника, не се установи и да е налице съгласуване с органи по безопасност на движението, което е абсолютно задължително за прилагане на изключението на §8 от ПЗР на Наредбата.

Не се представиха и никакви данни относно съобразяването на приетото решение с предвижданията на действащия ПУП, нито за отразяване на приетото изменение в същия, съобразно изискването на чл. 9, ал.1 от Наредбата, като липсват и данни за изключението по ал. 3 на същата норма.

От изложеното съдът извежда, че при приемане на решението, същото се явява необосновано и несъответно на императивни норми на действащия нормативен акт Наредба № РД-02-20/2017г. на МРРБ, както на ЗУТ.

По изложените съображения, решението следва да бъде отменено.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателите следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 30 лева . 10 лева държавна такса за разглеждане на делото и 20 лева държавна такса, заплатена по сметка на Държавен вестник, за обнародване на оспорването по реда на чл. 181, ал.1 от АПК.

Воден от горното , съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ т.2 от Решение на Столичен общински съвет № 604/26.07.2018г. за изграждане на велоалеи по [улица]в участъка от площад „Руски паметник“ до [улица]и по [улица]в участъка от [улица]до [улица], обективизирано в Протокол №58 от 26.07.2018г. на СОС.

ОСЪЖДА Столичен общински съвет да заплати на Сдружение „Велоеволюция“ направените по делото разноски в размер на 30 / тридесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: